

jeho nezlepšilo, zvláště když hospodyně jeho byla zloduch, to bylo pak ve škole právě dopuštění.

Farář Kolář v Horčicích byl prý dobrá, zbožná duše a přítel učitele Engela. Bez něho neobešel se ani jediný večer. Když nepřišel, poslal si pro něj. Tak spolu besedovali večer co večer.“

(*Některé obrázky staré školy horčické 1800–1870. Jan Rada svým předrahým dcerám Anně a Marii. V Přešticích v říjnu 1922. NPMK, Podsbírka Písemnosti a tisky, i. č. 30 A–12, nestr., rukopis 1922.*)

• • •

Vrchní správu elementárních a středních škol v letech 1855–1867 převzaly opět zemské školní rady v čele s místodržitelem nebo jeho náměstkem. Spolu s nimi v radě zasedali císařem jmenovaní referenti a zemští školní inspektoři. Úkolem zemské školní rady byl dohled na nižší správní úřady, potvrzování učitelů a ředitelů škol, schvalování učebních rozvrhů, pomůcek a knih a podobně.⁹⁷

Říjnovým diplomem z roku 1860 bylo zrušeno ministerstvo kultu a vyučování a vznikla rada pro vyučování včleněná do státního ministerstva v čele s prezidentem v hodnosti sekčního šéfa, popřípadě státním podsekretářem. K obnovení ministerstva kultu a vyučování došlo až 2. března 1867 a tím se definitivně konstituovala nejvyšší instance školské správy.⁹⁸

Obr. 33: Pozvání k veřejné zkoušce žáků na C. k. české vzorné hlavní škole v Praze z roku 1867

- 94) Císařský patent ze dne 5. listopadu, čl. V.
 95) Císařský patent ze dne 5. listopadu, čl. VIII.
 96) Horák, *Církev a české školství*, s. 22.
 97) Hledíková – Janák – Dobeš, *Dějiny*, s. 284.
 98) Tamtéž, s. 284.